

Bulla apostolica contra errores Martini Lutheri & sequacium.

<https://hdl.handle.net/1874/353224>

Eo episcopus seruus seruorum dei. Ad perpetuam rei
 memoria. Exurge domine & iudica causam tuam memor
 esto improperiorum eorum que ab insipientibus sunt to
 ta die. Inclina aurem tuam ad preces nostras quoniam insur
 rexerunt vulpes querentes demoliri vineam cuius tu
 torcular calcasti solus. Et ascensurus ad patrem eius curam regimen
 administrationem Petro tanquam capiti & tuo vicario eiusque succes
 soribus instar triumphantis ecclesie commisit. Exterminare eam ni
 tui aper de silua & singularis feris depasci eam. Exurge Petre &
 pro pastoralis cura tibi ut prefert diuinitus commendata intende in
 causam sancte Romane ecclesie matris omnium ecclesiarum ac fidei
 magis quam tu iubete deo, tuo sanguine consecrasti. Contra quam
 sicut tu premonere dignatus es, insurgunt magistri mendaces in
 troducetes sectas perditionis sibi celerem interitum supducetes, quo
 rum lingua ignis est, inquietum malum, plena veneno mortifero, qui
 zelum aiam habentes, & contentiones, in cordibus suis gloriantur
 & mendaces sunt aduersus veritatem. Exurge tu quoque quesumus
 Paule que eam tua doctrina & pari martyrio illuminasti & illustra
 sti. Iam enim surgit nouus Porphyrius qui sicut ille olim sanctos apo
 stolos iniuste momordit, ita hic sanctos pontifices predecesso
 res nostros contra tuam doctrinam eos non obsecrans sed increpan
 do mordere, lacerare, ac ubi causam suam diffidit ad conuicia ac
 cedere non veretur more hereticorum quorum (ut inquit Hieronymus)
 vltimum presidium est ut cum conspiciant causas suas damnatum iri, incipi
 ant virus serpentis lingua diffundere, & cum se victos conspiciant
 ad contumelias persilire. Nam licet hereses esse ad exercitationem si
 delium tu dixeris oportere, eas tamen ne incrementum accipiant, neue
 vulpecule coalescant in ipso ortu te intercedente & adiuuante ex
 tingui necesse est. Exurgat denique omnes sanctorum ac reliqua vniuersa
 lis ecclesia, cuius vera sacrarum litterarum interpretatione postposita
 quidam quorum mentem per mendaciam excecavit ex veteri hereticorum
 instituto apud semetipsos sapientes, scripturas eandem aliter quam
 sanctus, flagitet proprio duntaxat sensu ambitionis aureque popularis
 causa teste apostolo interpretant, immo vero torquent & adulterant.
 Ita ut iuxta Hieronymum iam non sit euangelium christi sed hominis, aut

2
qd̄ peius ē, Diaboli. Exurgat in quā præfatā ecclesia sc̄ta dei, &
vna cū beatissimis apostolis præfatis, apud deū omnipotentē inter
cedat, vt purgatis ouīū suarū erroribus, eliminatisq; a fidelīū si-
nibus hæresibus vniuersis, ecclesie suæ sanctæ pacē & vnitatē
cōseruare dignet̄. Dudū siquidē, qd̄ præ animi angustia, & moe-
rore exprimere vix possumus fide dignorū relatu ac fama publi-
ca referente, ad n̄m puenit auditū, immo vere prohdolor ocu-
lis nostris vidimus ac legimus, multos & varios errores, quosdā
videlicet iā p concilia ac prædecessorū nostrorū constitutiones,
damnatos, hæresim etiā Græcorū & Bohemicā expresse con-
tinentes, alios vero respectiue, vel hæreticos vel falsos, vel scan-
dalosos, vel piarū aurīū offensiuos, vel simplicīū mentiū seducti-
uos, a falsis fidei cultoribus, qui p sup̄bā curiositatē mundi glo-
riā cupiētes contra apostoli doctrinā, plus sapere volūt q̄ opor-
teat, quorū garrulitas (vt inquit Hieronymus) sine scripturarū
auctoritate, nō haberet fidē, nisi viderent̄ puerilē doctrinā
etiā diuinis testimonijs, male tñ interpretatis, roborare, a quorū
oculis dei timor recessit, humani generis hoste suggerēte, noui-
ter suscitatos, & nup̄ apud quosdā leuiorē in inclyta natione
Germanica semīnatos, Qd̄ eo magis dolemus ibi euenisse, q̄
eandē nationē, & nos & prædecessores n̄ri in visceribus semp̄
gesserimus charitatis. Nam post translatū ex Græcis a Romanā
ecclesia in eosdē Germanos imperiū, ijdē prædecessores n̄ri &
nos eiusdē ecclesie aduocatos defensoresq; ex eis sp̄ accepimus.
Quos qdē Germanos, catholice veritatis vere Germanos, cō-
stat hæresū acerrimos oppugnatores sp̄ fuisse. Cuius rei testes
sunt laudabiles illæ constitutiones Germanorū Imperatorū p li-
bertate ecclesie, proq; expellendis exterminādīsq; ex oī Germa-
nia hæreticis, sub grauissimis pœnis, etiā amissionis terrarū &
dominiorū, cōtra receptatores p̄ nō expellentes olim editæ, & a
nostris prædecessoribus confirmatæ, quæ si hodie seruarent̄, &
nos & ipsi vtq; hac molestia careremus. Testis ē in concilio Cō-
stantiē Huslitarū ac Vuicleuistarū, necnō Hieronymi Pra-
gen̄ damnata ac punita p̄fidia. Testis ē totiēs contra Bohemos
Germanorū sanguis effusus. Testis deniq; ē prædictorū errorū

seu multorum ex eis p̄ Colonien̄ & Louanien̄. Vniuersitates, vt
pote agri dominici piissimas, religiosissimasq; cultrices, nō mi-
nus docta q̄ vera, ac sc̄ta confutatio, reprobatio & damnatio.
Multa quoq; alia allegare possemus q̄ ne historiā texere videa-
mur pretermittēda censuimus. Pro pastoralis igif̄ officij diuina
gr̄a nobis iniuncti cura, quā gerimus, p̄dictorū errorū virus pesti-
ferū vltius tolerare seu dissimulare, sine christiana religionis
nota atq; orthodoxae fidei iniuria nullo mō possumus. Eorū at
errorū aliq̄s p̄sentibus diximus inferendos quorū tenor sequit̄
& ē talis. ¶ Hæretica sentētia ē, sed v̄sitata. Sacramēta nouae le-
gis iustificantiē gratiā illis dare, q̄ nō ponūt obicē. In puero post
baptismū negare remanēs peccatū, ē Paulū & Christū simul cō-
culcare. Fomes p̄c̄ti etiā si nullū adsit actuale peccatū, morat̄ ex-
euntē a corpore animā ab ingressu coeli. Imp̄fecta charitas mo-
rituri, fert secū necessario magnū timorē, q̄ se solo satis ē facere
poenā purgatorij, & impedit introitū regni. Tres eē partes poe-
nitētiæ Cōtritiōnē, cōfessionē, & satisfactiōnē, nō ē fundatū in
sacra scriptura, nec i antiquis sc̄tis christianis Doctoribus. Con-
tritiō q̄ parat̄ p̄ discussionē, collectionē, & detestationē p̄c̄torū
q̄ qs recogitat annos suos in amaritudine aiæ suæ, ponderando
p̄c̄torū grauitatē, multitudine, foeditatē, amissionē aeternae b̄ti-
tudinis ac aeternae dānationis acquisitionē, hæc cōtritiō facit hypo-
critā imo magis peccatorē. Verissimū ē p̄uerbiū & oim doctri-
na de cōtritiōnib⁹ hucusq; data p̄stātius, de cetero nō facere, sū-
ma p̄nia, optia p̄nia noua vita. Nullo mō p̄sumas confiteri p̄c̄tā
venialia, sed nec oia mortalia, qā impossibile ē vt oia mortalia
cognoscas. Vñ in primitiua ecclia solū manifesta mortalia cōfi-
tebant̄. Dū volumus oia pure confiteri, nihil aliud facimus q̄ q̄
miæ dei nihil volumus relinquere ignoscendū. P̄c̄tā nō s̄ vlli re-
missa nisi remittētē sacerdote credat sibi remitti, immo p̄c̄tā
maneret, nisi remissū crederet. Nō em̄ sufficit remissio p̄c̄ti &
gr̄e donatio, sed oportet etiā credere eē remissū. Nullo mō cōfi-
das absolui p̄pter tuā cōtritiōnē sed p̄p̄t̄ v̄bū christi. Q̄ d' cūq;
solueris &c. hic inquā cōfide, si sacerdotis obtinueris absolutio-
nē & crede fortit̄ te absolutū & absolutus vere eris q̄qd̄ sit de
(contritiōne,

12 **S**it impossibile cōfessus nō esset cōtritus aut cōfessor nō serio
sed ioco absolueret si tñ credit se absolutū verissime ē absolut⁹
13 In sacramēto pœnitentię a remissione culpe nō plus facit Papa
Episcopus q̄ infim⁹ sacerdos immo vbi nō ē sacerdos eque tñ
14 glibet christianus etiā si mulier aut puer esset. Nullus debet sa-
15 cerdoti rñdere se esse cōtritū nec sacerdos regrere. Magnus ē
error eorū q̄ ad sacramēta eucharistie accedūt huic inixi q̄ sint
confessi, q̄ nō sint sibi cōscij alicuius pcti mortalis, q̄ premise-
runt orationes suas & preparatoria oēs illi ad iuditiū sibi mādu-
cāt & hībūt, sed si credāt & cōfidāt se grām ibi cōsecuturos, hec
16 sola fides facit eos puros & dignos. Cōsultū videt q̄ ecclia i cōi-
cōsilio statueret laicos sub vtraq; sp̄e cōdicandos, nec Bohemi
17 cōicātes sub vtraq; sp̄e s̄ heretici sed schismatici Thesauri eccle-
się vñ papa dat indulgentias nō sunt merita christi & sanctorū.
18 Indulgentię s̄ pię fraudes fidelitū & remissiones bonorū operū
19 & s̄ de nūero eorū q̄ licet & nō q̄ expediūt. Indulgētię his q̄ ve-
racit̄ eas cōsequunt̄ nō valēt ad remissionē pœnē p̄ pctis actua-
lib⁹ debite p̄pter diuinā iusticiā. Seducūt credētes indulgētiās
20 esse salutare & ad fructū spūs vtiles. Indulgētię necessarię s̄ so-
lū publicis crimib⁹ & pprie solūmō cōcedunt̄ duris & impatiē-
21 tib⁹. Sex gnibus hoim indulgētię nō s̄ vtiles nec necessarię, vt
mortuis, morituris, infirmis, legitime impeditis, his q̄ nō com-
22 miserūt crimina, his q̄ crimina cōmiserūt sed nō publica, his qui
meliora operant̄. Excōicationes sūt tantūmodo externe pœnē
23 nec priuāt̄ hominē cōibus spūalibus ecclie orationib⁹. Docēdi
s̄ christiani plus diligere excōicationē q̄ timere. Romanus pō-
24 tifex Petri successor nō ē christi vicarius sup oēs totius mūdi ec-
25 clesias ab ipso christo in btō Petro institutus. Verbū christi ad
26 Petrū. Quodcūq; solueris sup terrā & c. extendit̄ dūtaxat ad li-
gata ab ipso Petro. Certū ē in manu ecclie p̄ papę. prius nō eē sta-
27 tuere articulos fidei, immo nec leges morū seu bonorū operū.
Si papa cū magna parte ecclie, sic v̄ sic sentiret nec etiā erraret
adhuc nō ē pctm̄ aut heresis cōtrariū sentire presertim in re nō
28 necessariā ad salutē donec fuerit p̄ cōciliū v̄ se, alterū reprobatū
alterū approbatū. Via nobis facta ē enervādi auctoritatē cōci-

or: & libere cōtradiciendi eorū gestis & iudicādi eorū decreta,
 & cōfidenter cōfitendi qcq̄d verū videf siue pbatū fuerit siue
 reprobatū a quocūq̄ cōcilio. Aliqui articuli lo. Huss, condēna 29
 ti in cōcilio Cōstantiēn s̄ christianiſſimi & euāgelici quos nec 30
 vllis ecclīa posset damnare. In oi ope bono iustus peccat. Opus 31
 bonū optime factū ē veniale p̄ctm̄. Hereticos cōburi ē contra 32
 volūtatē spūs sc̄ti. Pr̄lari aduersus turcos ē repugnare deo v̄si 33
 tāti iniquitates n̄fas p̄ illos. Nemo ē certus se nō sp̄ peccare mor 34
 talit̄ p̄pter occultissimū sup̄bię viciū. Liberū arbitriū post p̄ctm̄ 35
 ē res de solo titulo & dū facit qd̄ in se ē peccat mortalit̄. Purga 36
 toriū nō p̄t p̄bari ex sacra scriptura q̄ ē in canone. Aię in purga 37
 torio nō s̄ secure de eaz̄ salute, saltē oēs nec p̄batū ē vllis aut ra 38
 tionib⁹ aut scripturis ip̄as eē extra statū merēdi aut augēde cha 39
 ritatis. Aię in purgatorio peccāt sine inf̄missioe q̄ diu querūt re 40
 quiē & horrent poenas Aię ex purgatorio liberatē suffragijs vi 39
 uentiū minus bean̄t q̄ si p̄ se satisfecissent. Pr̄lati ecclīastici & 40
 principes seculares nō malefacerēt si oēs sacco mēdicatis de 39
 lerēt. Qui qd̄ errores respectiue q̄ sint pestiferi q̄ p̄nitiosi q̄ 39
 piarū auriū & simpliciū mentiū seductiui, q̄ deniq̄ sint contra 39
 oēm charitatē ac s. R. E. m̄is oim̄ fidelīū & mḡse fidei reuerentiā 39
 atq̄ neruū ecclīastice disciplinē obiām sc̄ilicet q̄ fons ē & origo 39
 oim̄ virtutū sine q̄ facile vnusq̄sq̄ infidelis esse cōuincit, nemo 39
 sane mētis ignorat. Nos igit̄ in p̄missis vt pote grauissimis p̄ 39
 p̄suis vt decet p̄cedere necnō h̄mōi pesti morboq̄ canceroso 39
 ne in agro dñico tanq̄ vep̄ris nociua vlt̄erius serpat viā p̄cludē 39
 dere cupiētes habita sup̄ p̄dictis erroribus & eorū singulis di 39
 ligēti trutinatioe, disculsiōe, ac distracto examine maturaq̄ 39
 deliberatione oibusq̄ rite pensatis ac sepius vētilatis cū venera 39
 bilibus fr̄ibus n̄ris sc̄tē Ro. ecclīę Cardinalibus ac regulariū or 39
 dinū prioribus seu ministris ḡn̄alibus, pluribusq̄ alijs sacre theo 39
 logię necnō vtriusq̄ iuris, p̄fessoribus siue mḡris & qd̄ perit̄is 39
 simis reperimus eosq̄ errores respectiue (vt p̄ferē) aut articulos 39
 nō esse catholicos nec tanq̄ tales esse dogmatizādos sed cōtra 39
 chatolicę ecclīę doctrinā siue traditionē atq̄ ab ea verā diuina 39
 nū scripturarū receptā interpretationē cui⁹ auctoritati ita acq̄e 39

scendū censuit Augustinus, vt dixerit se Euāgelio nō fuisse cre-
 diturū, nisi ecclīae catholīcae interuenisset auctoritas. Nā ex eis-
 dē erroribus, Peorū aliq̄, P̄ aliq̄ palā sequit̄, eandē ecclīam, quae
 Spū sctō regit̄, errare, & sp̄ errasse. Q̄ d̄ ē vtiq; contra illud qd̄
 christus discipulis suis in ascēsiōe sua (vt in sctō euāgelio Mat-
 thei legit̄) pmisit dīcēs, Ego vobiscū sū vsq; ad consummationē
 seculi. Nec nō cōtra sctōrū Patrū determinationes, Conciliōrū
 q̄q; & sūmorū pōtificū exp̄ssas ordinationes, seu canones, q̄bus
 nō obtēperasse, oim heresū & schismatū, teste Cypriano fomes
 & causa sp̄ fuit. De eorū dē itaq; venerabiliū fratrū nrōrū cōcilio
 & assensu, ac oim & singulorū p̄dictorū matura delib̄eratiōe p̄-
 dicta, auctoritate oipotētis dei, & beatorū apostolorū Petri &
 Pauli, & nr̄a, p̄fatos oēs & singulos articulos seu errores, tanq̄
 (vt p̄mittit̄) respectiue hereticos aut scādolosos aut falsos aut pi-
 arū auriū offensiuos, P̄ simpliciu mētū seductiuos, & veritati ca-
 tholīcae obuiātes dānam̄ reprobam̄ atq; oim̄o reijcim̄, ac p̄ dā-
 natis reprobatis & reiectis ab oib; vtriusq; sexus christifidelib;
 haberi debere, harū serie decernim̄ & declaram̄. Inhibētes in
 virtute sctē obediētiae ac sub maioris excōicatiōis late sentētiae
 Necnō quo ad ecclīasticas & regulares p̄sonas, episcopalū oim̄
 etiā patriarchaliū metropolitā & aliarū Cathedraliū ecclīarū,
 monasteriorū q̄q; & prioratū etiā conuētualiū & q̄rūcūq; dig-
 nitatū, aut bñficiorū ecclīasticorū seculariū aut q̄rūis ordinū re-
 gulariū priuationis & inhabilitatis ad illa & alia in posterū obti-
 nēda. Quo v̄o ad cōuentus capitula seu domos aut pia loca se-
 culariū P̄ regulariū etiā mēdicatiū, necnō vniuersitatib; etiā stu-
 diorū ḡnaliū, q̄rūcūq; priuilegiōrū indultorū a sede ap̄lica P̄ ei; le-
 gatis aut alias quōdolibet habitōrū P̄ obtētorū cuiuscūq; tenoris
 existāt, necnō nois & potestatis studiū ḡnale tenendi legēdi ac
 interpretandi q̄ suis sciētias & facultates & inhabilitatis ad illa &
 alia in posterū obtinēda, p̄dicatiōis q̄q; officij ac amissiōis studiij
 ḡnalis & oim̄ priuilegiōrū eiusdē. Quo v̄o ad seculares, eiusdē
 excōicatiōis necnō amissionis cuiuscūq; emphyteosis seu q̄rū-
 cūq; feodorū tā a. R. E. q̄ alias quōdolibet obtētorū ac etiā inha-
 bilitatis ad illa & alia in posterū obtinēda, necnō q̄ ad oēs & sin-
 gulos sup̄ius noiatos, inhibitionis ecclīasticę sepulture inhabili-

tatisq; ad oēs & singulos actus legitimos, infamiae, ac diffidatio-
 nis, & criminis lesae maiestatis, & haereticorū, & fautorū eorūdē
 in iure expressis poenis, eo ipso & absq; vltiori declaratione,
 p̄ oēs & singulos supradictos, si (qd' ablit) cōtrafecerint, incurrē-
 dis. A q̄bus vigore cuiuscūq; facultatis, ac clausularū etiā in Cō-
 fessionalibus q̄busuis p̄sonis sub q̄busuis v̄bo r̄z formis conten-
 tar̄, nisi a Romano pontifice, p̄ alio ab eo ad id in sp̄e facultatē
 habēte, praterq̄ in mortis articulo constituti, absolui nequeāt.
 Oibus & singulis vtriusq; sexus Christi fidelibus, tā laicis q̄ cle-
 ricis, secularibus, & quorūuis ordinū regularibus, & alijs q̄bus-
 cūq; p̄sonis, cuiuscūq; status, gradus, p̄ cōditionis existāt, & qua-
 cūq; ecclīastica, p̄ mūdāna p̄fulgeāt dignitate, etiā Sctē Roma-
 nā Ecclīae Cardinalibus, Patriarchis, Primatibus, Archiep̄isco-
 pis, Ep̄is, Patriarchaliū, Metropolitanū, & aliarum Cathedraliū,
 Collegiatarū, ac inferiorū ecclīarū Prelatis, clericis, alijsq; p̄sonis
 ecclīasticis, secularibus, & quorūuis ordinū, etiā mendicantiū,
 regularibus, abbatibus, prioribus, p̄ ministris ḡnālibus, p̄ particu-
 laribus, fratribus, seu religiosis, exemptis, & nō exēptis, Studio-
 rū quoq; vniuersitatibus, secularibus, & quorūuis ordinū, etiā
 mendicantiū, regularibus, Necnō Regib⁹, Imperatoris, Electo-
 ribus, Principibus, Ducibus, Marchionibus, Comitibus, Baro-
 nibus, Capitaneis, Conductoribus, Domicellis, oibusq; officia-
 libus, Iudicibus, notarijs, ecclīasticis & secularibus, cōitatibus,
 vniuersitatibus, potētatibus, ciuitatibus, castris, terris, & locis,
 seu eorū, p̄ earū ciuibus, habitatoribus, & incolis, ac q̄busuis alijs
 p̄sonis, ecclīasticis, v̄ regularibus (vt praesert) p̄ vniuersum orbē
 vbicūq; praesertim in Alemania existentibus, p̄ p̄ tpe futuris, ne
 praefatos errores, aut eorū aliquos, p̄uersamq; doctrinā hmōi as-
 serere, affirmare, defendere, praedicare, aut illi quōdolibet, pub-
 lica, p̄ occulte, quouis quaelito ingenio, p̄ colore, tacite, p̄ expres-
 se fauere praesumāt. Insup̄ qa errores praefati, & plures alij conti-
 nent̄ in libellis, seu scriptis cuiusdā Martini Luther, dictos libel-
 los, & oīa dicti Martini scripta, seu praedicationes, in latino, vel
 quocūq; alio idiomate reperiant̄, in q̄bus dicti errores, seu eorū
 aliquis cōtinent̄, si p̄ dānamus, reprobamus, atq; oīno reijcimus

& p̄ omnino damnatis, reprobatis ac reiectis vt præfert̄ haberi
 volumus. Mandātes in virtute sc̄tē obediētiae & sub poenis p̄di
 ctis eo ip̄so incurrēdis, oibus & singulis vtriusq; sexus christi fi
 delibus superius noiatis, ne hm̄oi scripta, libellos, p̄dicationes,
 seu schedulas p̄ in eis contēta capitula, errores aut articulos sup̄
 dictos continētia legere, asserere, p̄dicare, laudare, imprimere,
 publicare siue defendere, p̄ se p̄ aliū seu alios, directe p̄ indirecte,
 tacite p̄ expresse, publice p̄ occulte, aut in domibus suis siue alijs
 publicis p̄ priuatis locis tenere quoq; mō p̄sumāt, quinimmo illa
 statim post harū publicationē vbicunq; fuerint, p̄ ordinarios &
 alios supradictos diligent̄ quesita, publice & solennit̄ in presen
 tia cler̄i & populi, sub oibus & singulis supradictis poenis cōbu
 rant. Q̄ d̄ vero ad ip̄m Martinū attinet, bone deus, qd̄ præter
 misimus, qd̄ nō fecimus, qd̄ paternæ charitatis omisimus, vt eū
 ab hm̄oi erroribus reuocaremus? Postq̄ em̄ ip̄m citauimus mi
 cius cū eo p̄cedere volētes, illū inuitauim⁹, atq; tā p̄ diuersos tra
 ctatus cū legato n̄ro habitos, q̄ p̄ l̄ras n̄ras hortati fuimus vt a p̄
 dictis erroribus discederet, aut ad nos oblato etiā saluo condu
 ctu, & pecunia ad iter necessaria, sine metu, seu timore aliquo,
 quē p̄fecta charitas foras mittere debuit, veniret, ac Saluatoris
 n̄ri, apostoliciq; Pauli exemplo, nō in occulto, sed palā, & in facie
 loqueret̄. Q̄ d̄ si fecisset, p̄ certo (vt arbitramur) ad cor reuer
 sus, errores suos cognouisset, nec in Romana curia, qnā rātope
 vanis maliuolorū rumoribus, plusq; oportuit tribuendo, vitupe
 rat, tot reperisset errata, docuissetq; eū luce clarius, sc̄tōs Ro
 manos pontifices p̄decessores n̄ros, quos p̄ter oēm modestiā in
 iuriose lacerat in suis Canonibus seu cōstitutionibus, quas mor
 dere nitit̄, nūq; errasse, qa iuxta p̄phetā, nec in Galaad rhesina,
 nec medicus deest. Sed obaudiuit sp̄, & prædicta citatione, oī
 busq; & singulis supradictis sp̄retis, venire cōtemplit̄, ac vsq; in
 præsentē diē contumax, atq; aio indurato, censuras vltra annū
 sustinuit, & qd̄ deterius est, addens mala malis, de citatione hu
 iusmodi notitiā habens, in vocē temerariæ appellationis proru
 pit, ad futurū conciliū, contra constitutionē P̄ij secundi, ac Iulij
 secundi prædecessorū nostrorum, qua cauet̄ taliter appellantes

hereticorū pœna plectendos (Frūstra em̄ concilij auxiliū implo-
 rauit, qui illi se nō credere palam p̄fitetur) Ita vt contra ipsū,
 tanq̄ de fide notorie suspectū, immō vere hæreticū, absq; vltē-
 riori citatione, vel mora, ad condemnationē, & damnationem
 eius, tanq̄ heretici, ac ad omniū, & singularū suprascriptarū pœ-
 narū, & cenlurarū seueritatē p̄cedere possēmus. Nihilominus
 de eorūdem fratrum nostrorū consilio, Omnipotentis dei
 imitantes clementiam, qui nō vult mortem peccatoris, sed ma-
 gis vt conuertatur, & viuat. Omnium iniuriarū hactenus no-
 bis, & Apostolicæ sedi illatarū oblitī, omni qua possumus pieta-
 te vti decreuimus, & quantū in nobis est agere, vt p̄posita man-
 suetudinis viā ad cor reuertat, & a prædictis recedat erroribus,
 vt ipsū tanq̄ filium illum prodigū ad gremium ecclesiæ re-
 uertentem benigne recipiamus. Ipsum igitur Martinū, & quos-
 cunq; ei adhaerentes, eiusq; receptatores, & fautores, per visce-
 ra misericordiæ dei nostri, & per asperionē sanguinis domini
 nostri Iesu christi, quo, & per quē humani generis redemptio,
 & sanctæ matris ecclesiæ ædificatio facta est, ex toto corde hor-
 tamur, & obsecramus, vt ipsius ecclesiæ pacē, vnitatē, & verita-
 tē, pro qua ipse Saluator tam instanter orauit ad patrē, turbare
 desistant, & a prædictis tam perniciosis erroribus prorsus absti-
 neāt. Inuenturī apud nos si effectualiter paruerint, & paruissē
 p̄ legitima documenta nos cẽtificauerint, paternæ charitatis
 affectū, & apertū mansuetudinis, & clemētiæ fontē. Inhibētes
 nihilominus eidē Martino ex nūc, vt interim ab oī prædicatio-
 ne, seu prædicationis officio omnino desistat. Alioquin vt ip̄m
 Martinū, si forte iustitiæ, & virtutis amor a p̄ctō nō retrahat, In-
 dulgentiæq; spes ad pœnitentiā nō reducat, pœnarū terror co-
 erceat disciplinæ. Eundem Martinū, eiusq; adhaerentes, compli-
 ces, fautores, & receptatores tenore p̄sentiū requirimus, & mo-
 nemus, in virtute sc̄tē obedientiæ, & sub prædictis oibus, & sin-
 gulis pœnis, eo ipso ineurrendis, districtē præcipiendo manda-
 mus, quatin⁹ infra sexaginta dies, quorū viginti p̄ primo, vigin-
 ti p̄ sc̄do, & reliquos viginti dies, p̄ tertio, & peremptorio ter-
 mino assignamus, ab affixione præsentīū in locis infra scriptis,

10
immediate sequētes nūerandos. Ipse Martinus, cōplices, fauto-
res, adhærētes, & receptatores prædicti a præfatis erroribus, eo-
rumq; prædicatione, ac publicatione, & assertione, defensione
quoq; & librorū, seu scripturarū editione, sup eisdē, siue eorū ali-
quo oīno desistāt, librosq; ac scripturas oēs & singulas præfatos
errores, seu eorū aliquos quōdolibet continētes, comburāt p̄ cō-
buri faciāt. Ipse etiā Martinus errores & assertions hmōi oīno
reuocet, ac de reuocatione hmōi p̄ publica documēta in forma
iuris valida, in manibus duorū prælatorū cōsignata, ad nos infra
alios sēs. lx. dies transmittēda, vel p̄ ipm̄ met (si ad nos venire
voluerit, qd̄ magis placeret) cū præfato plenissimo saluo cōdu-
ctū, quē ex nūc cōcedim⁹, deferēda, nos certiores efficiat, vt de
eius vera obediētia nullus dubitationis scrupulus valeat reman-
nere. Alias si (qd̄ absit) Martinus præfatus, cōplices, fautores, ad-
hærētes, & receptatores prædicti secus egerit, seu præmissa oīa,
& singula infra terminū prædictū cū effectu nō adimpleuerint.
Apostoli imitātes doctrinā, q̄ hæreticū hominē, post primā &
secundā correctionē, vitandū docuit, ex nūc put ex tūc, & ecō-
uerso, eundē Martinū, cōplices, adhærētes, fautores, & recepta-
tores præfatos, & eorū quēlibet, tanq̄ aridos palmites i Christo
nō manētes, sed doctrinā cōtrariā, Catholica fidei inimicā, siue
scādalam, seu damnatā, in nō modicā offensā diuinæ maiesta-
tis, ac vltis ecclīæ, & fidei catholice detrimentū, & scādālū dog-
matizātes, & prædicātes, Claves quoq; ecclīæ vilipēdentes, no-
torios, & pertinaces hereticos eadem auctoritate fuisse, & esse
declarātes, eosdē vt tales hæc serie cōdemnamus, & eos p̄ talib;
bus haberi, ab oībus vtriusq; sexus Christi fidelibus supradictis
volumus & mādamus, Eosq; oēs, & singulos, oībus supradictis
& alijs cōtra tales a iure inflictis pœnis præsentīū tenore subijci-
mus, & eisdē irretitos fuisse, & esse decernimus, & declaramus.
Inhibemus præterea sub oībus & singulis præmissis pœnis, eo
ipso incurrēdis, oībus & singulis christi fidelibus superius noia-
tis, ne scripta etiā præfatos errores nō cōtinētia, ab eodē Marti-
no quōdolibet cōdita, p̄ edita, aut cōdenda, v̄l edenda, seu eorū
aliqua, tanq̄ ab hoīe Orthodoxæ fidei inimico, atq; ideo vehe

11
ment suspecta, & vt eius memoria oīno delect de christi fidelīū
cōsortio, legere, asserere, prædicare, laudare, imprimere, publi-
care, siue defendere, p se p aliū seu alios, directe p indirecte, raci-
te p expresse, publice p occulte, seu in domibus suis, siue alijs lo-
cis, publicis p priuatis, tenore quoq̄ mō præsumāt. Quinimmo
illa cōburāt (vt præfert). Monemus insup oēs & singulos christi
fideles supradictos sub eadē excōicationis late sentētiæ pœna,
vt hereticos prædictos declaratos, & cōdemnatos, mādatīs nrīs
nō optemperātes, post lapsū termini supradicti euitēt, & quan-
tū in eis ē euitari faciāt, nec cū eis dē, p eorū aliquo, cōmerciū, aut
aliquā cōuerationē, seu cōmunionē habeāt, nec eis necessaria
ministrēt. Ad maiorē præterea dicti Martini, suorūq̄ cōplicitū,
fautorū, & adherentiū, ac receptatorū prædictorū sic post lapsū
termini prædicti declaratorū hæreticorū & cōdemnatorū cōfu-
sionē. Vniuersis & singulis vtriusq̄ sexus christifidelibus, patri-
archis, archiepiscopis, epīs, patriarchaliū, metropolitān, & alia-
rū cathedraliū, collegiatarū, ac inferiorū ecclīarū prælatis, capitū-
lis, alijsq̄ psonis ecclīasticis, secularib⁹, & quorūuis ordinū, citā
mendicantiū (præsertim eius cōgregationis, cuius dictus Marti-
nus ē pfectus, & in q̄ degere, p morari dicit) regularib⁹, exēptis,
& nō exēptis, necnō vniuersis, & singulis principibus, quacūq̄
ecclīastica p mūdāna fulgētibus dignitate, Regibus, Impatoris
electoribus, ducibus, marchionibus, comitibus, baronibus, ca-
pitaneis, cōductoribus, domicellis, cōitatibus, vniuersitatibus,
potētatibus, ciuitatibus, terris, castris, & locis, seu eorū habitato-
ribus, ciuib⁹, & incolis, oībusq̄ alijs & singulis supradictis, p vni-
uersū orbē, præsertim in eadē Alemana cōstitutis, mādamus,
quatin⁹ sub prædictis oībus & singulis pœnis, ipsi, p eorū qlibet
præfatū Martinū, cōplices, adherētes, receptātes, & fautores p-
sonalif capiāt, & captos ad nostrā instantiā retineant, & ad nos
mittāt, reportaturi p tā bono ope, a nobis, & sede apostolica re-
munerationē, premiūq̄ cōdignū, p saltē eos, & eorū quēlibet de
Metropolitanis, cathedralibus, collegiatis, & alijs ecclīis, domi-
bus, monasterijs, conuētibus, ciuitatibus, dominijs, vniuersita-
tibus, cōitatibus, castris, terris, ac locis respectiue, tā clerici, & re

gulares, q̄ laici oēs & singuli supradicti oīno expellāt, ciuitates
 vero, dominia, terras, caltra, villas, comitatus, fortificia, oppida
 & loca quecūq; vbilibet consistētia, earū & eorū respectiue, me-
 tropolitanā, cathedrales, collegiatas & alias ecclias, monasteria,
 prioratus, domus, conuētus & loca religiosa p̄ pia, cuiuscūq; or-
 dinis (vt p̄fert) ad q̄ p̄fatū Martinū, Paliquē ex p̄dictis declina-
 re cōtigerit q̄ diu ibi p̄manserint & triduo post recessū eccliaſti-
 co subijcimus interdicto. Et vt p̄missa oibus innotescāt, māda-
 mus insup vniuersis patriarchis, archiep̄is, ep̄is, patriarchalium
 metropolitanā, & aliarū cathedraliū ac collegiatarū eccliarū p̄ae-
 latis, capitulis alijsq; p̄sonis eccliaſticis secularibus & quorūuis
 ordinū supradictorū regularibus sribus, religiosis, monachis ex-
 emptis & nō exēptis, supradictis vbilibet p̄sertim in Alemania
 cōstitutis, q̄tinus ipsi p̄ eorū qlibet sub similibus censuris & p̄e-
 nis eo ipso incurrēdis, Martinū oēsq; & singulos supradictos q̄
 elapso termino hmōi mādati seu moniti n̄ris nō paruerint in
 eorū ecclis dominicis & alijs festiuis diebus dū inibi maior po-
 puli multitudo ad diuina conuenerit, declaratos hæreticos &
 condēnatos publice nunciēt, faciātq; & mandēt ab alijs nūciari
 & ab oibus arctius euitari. Necnō oibus christifidelibus vt eos
 euitēt pari mō sub p̄dictis censuris & p̄enis. Et p̄sentes l̄ras
 p̄ earū trāsumptū sub forma infraſcripta factū in̄ eorū ecclis, mo-
 nasterijs, domibus, conuētibus & alijs locis legi, publicari, atq;
 affigi faciāt. Excōicamus quoq; & anathematizamus oēs & sin-
 gulos cuiuscūq; status gradus cōditionis, p̄eminētiae, dignitatis
 aut excellētiae fuerint, q̄ q̄ minus p̄sentes l̄ras p̄ earū trāsumpta
 copiae seu exēplaria in suis terris & dominijs legi affigi & publi-
 cari possint fecerint p̄ quoq; mō p̄curauerint, p̄ se p̄ aliu seu alios,
 publice p̄ occulte, directe p̄ indirecte, tacite vel expresse. Postre-
 mo qa difficile foret p̄sentes l̄ras ad singula quaeq; loca deferrī,
 in q̄bus necessariū foret. Volumus & ap̄lica auctoritate decer-
 nimus q̄ earū trāsumptis manu publici notarij confectis & sub-
 scriptis, p̄ in alma Vrbe impressis, & sigillo alicuius eccliaſtici p̄-
 lati munitis vbiq; stēt & plena fides adhibeat, put originalibus
 l̄ris stare & adhibere si foret exhibitae p̄ ostensa. Et ne p̄fatus

Martinus oēsque alij supradicti quos pntes lrae quodolibet cōcer
nūt ignorantia earundē lrae & in eis cōtentorū oim & singulo
rū pratēdere valeāt, lras ipsas in Basilicā principis ap̄lorū & can
cellariā aplicā, necnō cathedraliū ecclīarū Brādeburgen̄, Mis
nen̄ & Morspgen̄ valuis affigi & publicari debere volumus, de
cernētes q̄ earūdē lrae publicatio sic facta supradictū Martinū
oēsque alios & singulos p̄noiatos quos lrae hmōi quodolibet con
cernūt, p̄inde arētēt ac si lrae ipsae die affixionis & publicationis
hmōi eis p̄sonalif lectae & intimatae forēt. Quū nō sit verisimi
le q̄ ea q̄ tā patenter sūt, debeāt apud eos incognita remanere,
nō obstātibus cōstitutionibus & ordinationibus aplicis, seu si
supradictis oibus & singulis p̄eor̄alicū, aut q̄busuis alijs a sede
aplica praedicta, p̄ ab ea potestatē hntib⁹, sub quavis forma, etiā
cōfessionalis, & cū q̄busuis etiā fortissimis clausulis, aut ex qua
uis causa, seu grādī cōsideratione, indulgū p̄ cōcessum existat, q̄
interdici, suspēdi, p̄ excōicari nō possint p̄ lras aplicas nō facien
tes p̄ enā, & expressam, ac de v̄bo ad v̄bū, nō at p̄ clausulas ḡna
les id importātes de indulto hmōi mentionē, eiusdē indulgī te
nores, causas, & formas, p̄inde ac si de v̄bo ad v̄bū insererent,
ita vt omnino tollat, p̄sentibus, p̄ expressis hntes. ¶ Nulli ergo
omnino hoim, liceat hāc paginā nr̄ae damnationis, reprobatio
nis, reiectiois, decreti, declarationis, inhibitionis, voluntatis,
mandati, hortationis, obsecrationis, requisitionis, monitionis, as
signationis, cōcessionis, cōdemnationis, subiectionis, excōica
tionis, & anathematizationis infringere, p̄ ei ausu temerario cō
traire. Si q̄s at hoc attentare p̄sumperit, indignationē oipoten
tis dei, ac beatorū Petri & Pauli ap̄lorū eius se nouerit incursum.
Datū Romae apud sanctū Petrū, Anno incarnationis domi
nicae, Millesimo Quingentesimo Vigesimo, XVII, Kalendas
Iulij Pontificatus Nostri Anno Octauo.

Visa, R. Milanensis,

Albergatus.

Impressum prius Romae p̄ Iacobū Mazochiū De Mandato, S.
D. N. Papae. Et deinde Antuerpiae p̄ Guilhelmū Vorsterman.

B iij

Janer, 1871. m. 200

Dulcy, Silla T. Luis de Salcedo, Genl. Bailarrio,
Autore. Uxatum, Impensio et opera Johannis Colitalao.
Indice. Callejos Tulla, apena Callejeron Cataduppal
regio de Manosodum de Coronolom. Genidob. 4.

Dele. Schull.

[Faint, mostly illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint text at the bottom of the page, possibly a library or collection stamp.]